

Sosialdepartementet	
Saksnr.: 200400359	22
Arkivkode: 412.8	25/6-04
Avd.: TA - TAP	Saksbeh.:
U.off.:	

Sosialdepartementet
Postboks 8019 Dep

0030 OSLO

Dato: 23.06.2004
Vår referanse: 04/00584
Saksbehandler: Seksjon forsikring
Telefon: 22 24 15 53
Deres dato: 25.02.04
Deres referanse: 04/00359

NOU 2004: 3 - ARBEIDSSKADEFORSIKRING - HØRINGSUTTALELSE

1. Innledning

Statens Pensjonskasse (SPK) viser til departementets høringsbrev datert 25.02.04.

Departementet ber om SPKs kommentarer til Yrkesskadeutvalgets innstilling "Arbeidsskadeforsikring" (NOU 2004: 3) innen 1. juli d.å.

SPKs merknader er gjengitt i punktene 2 og 3 nedenfor. Punkt 2 inneholder merknader av generell art til sentrale spørsmål i utredningen. Punkt 3 inneholder merknader til utvalgets lovforslag. SPKs kommentarer vil i hovedsak fokusere på forhold knyttet direkte til SPKs forvaltning av yrkesskadeforsikringsordningen for staten som selvassurandør.

SPKs høringsuttalelse er også sendt som e-post til krs@sos.dep.no.

2. Generelle merknader

2.1 Utredningens kapittel 8 - Hovedspørsmålet

SPK støtter flertallet i Yrkesskadeutvalgets prinsipielle oppfatning om at de grunnleggende formål og elementer ved yrkesskadesystemet i dag best kan ivaretas gjennom en sammenslåing av eksisterende ordninger til én ny yrkesskadeordning. SPK viser til de forhold flertallet anser som hovedformål bak en ny ordning:

- Personlig og økonomisk trygghet for skadelidte.
- Forebyggende arbeid slik at risiko ikke skapes og skader ikke oppstår eller reduseres.
- Rehabilitering og attføring av skadelidte.
- Forenklinger av regelverket.
- Administrative ressursbesparelser.
- Behovet for stabilitet, kontinuitet og forutsigbarhet for arbeidstakerne, arbeidsgiverne og forsikringsnæringen.
- Rettssikkerhet; skadelidte skal ved en trygg og forsvarlig saksbehandling sikres riktig ytelse.
- Raske oppgjør.
- Forebygge konflikter på arbeidsplassene.

Postboks 5364 Majorstuen 0304 Oslo Besøksadresse Slemdalsveien 37 Frøen
Telefon 22 24 15 00 (sentralbord) 22 24 16 45 (vedr. lån) Telefaks 22 24 15 01
Internett: www.spk.no E-post: postmottak@spk.no
Statens Pensjonskasse Forvaltningsbedrift Foretaksnr. 982 583 462
Statens Pensjonskasse Foretaksnr. 974 760 967

- Kostnadsnøytralitet (nullsumspill).

SPK vil særlig fremheve at en sammenslåing vil gi betydelige forenklinger i regelverket og ressursbesparelser. Dagens system anses som komplisert, omstendelig og krevende. Hensynet til forenklinger i forhold til administrasjon og informasjon med videre tilsier også at dagens ordninger samles i én ordning.

2.2 Utredningens kapittel 10 - Personkrets

SPK administrerer yrkesskadeordningen på vegne av staten som arbeidsgiver, jf redegjørelsene i utredningens punkt 4.5.4, 4.7.4, 7.5.4 og 7.8.6.

Som en oppfølging av St.meld. nr. 33 (1993-94), hvor Stortinget ga sin tilslutning til regjeringens forslag om å legge alle erstatningsoppgjør ved yrkesskader til SPK, besluttet AAD høsten 2003 at behandlingsansvaret for alle som er omfattet av statens ansvar etter yrkesskadeforsikringsloven § 2 skulle overføres til SPK. Inntil denne dato har SPK kun behandlet krav etter yrkesskadeforsikringsloven fra arbeidstakere som er omfattet av Hovedtariffavtalen i staten.

2.3 Utredningens kapittel 12 - Utmåling

Yrkesskadeutvalgets flertall går inn for at systemet med standarderstatning for framtidig inntektstap beholdes. SPK støtter dette.

Etter SPKs syn, taler hensynene bak standardiseringen hva gjelder effektivisering av saksbehandlingstiden, forutsigbarhet for skadelidte og mulighetene for raskere oppgjør, for at standardisert erstatning videreføres. Det vises i den anledning til sammenligningen i utredningens kapittel 7 hvor det framkommer at forsikringsselskapene i større grad enn trygden har gjort opp saker med varig uførhet raskere enn trygden.

Standardisering av posten framtidig inntektstap anser SPK i tillegg som et bidrag til å minske konfliktmulighetene i oppgjørsfasen, idet man unngår diskusjoner om framtidig inntekts- og karriereutvikling.

2.4 Utredningens kapittel 14 - Organisering og administrasjon

SPK er enig i utvalgflertallets syn på at forsikringsselskapene bør behandle krav om erstatning etter den nye loven om arbeidsskadeforsikring i første instans.

SPK støtter de hensyn utvalgflertallet viser til som tungtveiende for en slik organisering. Vi viser til utredningens kapittel 14.3.6.2 hvor utvalget nærmere utdyper de tungtveiende hensynene :

- Raske, effektive og enkle oppgjør.
- Rettssikkerhet og tillit til ordningen.
- Administrative og økonomiske ressursbesparelser.
- Prevensjon og rehabilitering.
- Klare skillelinjer mellom privat og offentlig sfære.

SPK støtter utvalgflertallets forslag om opprettelse av en selvstendig arbeidsskade-forsikringsnemnd som skal behandle klagesaker etter den nye loven.

SPK er enig i at en fast, entydig og konsekvent praksis fra et nytt klageorgan gir større mulighet for innretning og forutsigbarhet både for arbeidstakerne, arbeidsgiverne og

forsikringsnæringen, jf. ordlyden i mandatet. For forsikringsnæringen vil dette også medføre større stabilitet i forhold til avsetningene.

SPK antar, i likhet med utvalgflertallet, at også parter med rettslig interesse etter den nye loven om arbeidsskedeforsikring vil bruke den muligheten som domstolsprøving gir i de tilfeller man ikke deler nemndas syn, slik at (uheldig) praksis blir korrigert. Dette spesielt sett hen til at forslaget legger opptil at domstolsbehandling av Arbeidsskedeforsikringsnemdas avgjørelser bør skje med lagmannsretten som første instans. SPK støtter dette forslaget.

2.5 Utredningens kapittel 15 - Saksbehandling

SPK stiller seg positiv til og imøteser forslaget om å innføre meldeplikt for arbeidsgiver ved arbeidsskade. I likhet med bransjen for øvrig opplever også SPK at det i mange tilfeller tar lang tid fra skaden skjer til SPK mottar melding.

Arbeidstakere i statlig sektor er gjennom tariffavtale sikret full lønn i hele sykemeldingsperioden. Dette er et moment som gjør at det ofte kan gå lang tid fra skaden skjer til skadelidte får et økonomisk tap utover lønn og egenandeler som dekkes av trygdeataten. Dette fører igjen til at det ofte kan gå lang tid fra skaden oppsto til skademelding blir sendt SPK. Meldeplikt for arbeidsgiver kan medvirke til at skader/sykdommer som skyldes forholdene på arbeidsplassen, faktisk blir meldt til forsikringsselskapet samt at en slik plikt trolig medfører at skader/sykdommer meldes tidligere enn ellers, slik at saksbehandlingstiden kan bli kortere og oppgjørene kan skje raskere.

2.6 Utredningens kapittel 16 - Finansiering

SPK støtter i utgangspunktet prinsippet om innføring av egenandel for arbeidsgiver for å fjerne saksbehandling av småskader fra forsikringsselskapene. Dette vil kunne føre til lavere administrasjonskostnader og dermed lavere premier. Det vises til at yrkesskadeordningen på statlig sektor er premiefinansiert for skader som er konstatert etter 01.01.96.

Arbeidsgiver i det statlige tariffområdet var inntil 01.01.95, etter Hovedtariffavtalen fellesbestemmelsene § 24 nr. 2, administrativt og økonomisk ansvarlig for å dekke arbeidstakerens "utgifter ved sykebehandling og helbredelse samt andre utgifter forårsaket av yrkesskaden i den utstrekning utgiftene ikke dekkes av det offentlige". Under henvisning til at folketryktdloven § 5-25 som en følge av lovforslaget foreslås opphevet, viser tallmaterialet i utredningens kapittel 7 at det er en langt større del av kravene som er dekket av trygdeataten som med forslaget nå skal refunderes av arbeidsgivers egenandel.

For store arbeidsgivere vil det være en avveining hvorvidt det å selv behandle kravene er mer kostnadskrevende enn å la forsikringsselskapene administrere egenandelsordningen på vegne av arbeidsgiver. Det kan derfor være et spørsmål om dette er et område som det av hensyn til administrasjonskostnadene bør være opp til den enkelte forsikringsavtale å regulere.

Et annet moment er at en egenandel for arbeidsgiver vil medføre et tresporet system for skadelidte ved at de må forholde seg til arbeidsgiver, forsikringsselskapet og trygdekontoret for å få økonomisk kompensasjon.

SPK forutsetter at arbeidsgivers aksept av arbeidsskaden og dekning av arbeidstakers utgifter under arbeidsgivers egenandel på ingen måte skal binde forsikringsselskapet i deres behandling av saken.

Prinsipielt ser SPK det som en fordel at egenandelen for arbeidsgiver omfatter yrkesskade forårsaket av både ulykke og sykdom. Dette for å bidra til økt fokus på HMS-arbeid i virksomhetene. Vi ser imidlertid hensiktsmessigheten i at egenandelen bare skal omfatte skader forårsaket av ulykker, da sykdommer forårsaket av yrket ofte oppdages så sent at en egenandel for arbeidsgiver vil være unaturlig.

SPK oppfatter at Yrkesskadeutvalget ikke særskilt har vurdert hvorvidt egenandelsordningen skal gjelde for statlige arbeidsgivere. Staten er selvassurandør, så i forhold til finansiering av ordningen kan det være et spørsmål om egenandelsordningen også skal gjelde for statlige arbeidsgiver eller om dette skal være opp til staten selv å bestemme. Per i dag er yrkesskedeforsikringsordningen på statlig sektor som tidligere nevnt, premiefinansiert for skader konstatert etter 01.01.96. SPK kan ikke se at det foreligger hindringer for at en egenandelsordning også innføres på statlig sektor.

3. Merknader til Yrkesskadeutvalgets lovforslag

3.1 Kapittel 1 Formål og definisjoner

Ad § 1-2 punkt c) 2. punktum.

”Som forsikringsgiver regnes også staten.” Dette er videreføring av gjeldende rett, men det er innledningsvis presisert at staten regnes som forsikringsgiver når det gjelder forhold i loven som regulerer forsikringsgivers virksomhet eller plikter.

SPK ser det som fordel at dette presiseres i lovteksten. Det vil si at staten på lik linje med private forsikringsselskaper har plikt til å følge de alminnelige regler om for eksempel saksbehandling foreslått i lovforslagets kapittel 7. SPK framstår overfor skadelidte og i forhold til arbeidsgiver som et vanlig forsikringsselskap.

3.2 Kapittel 2 Lovens virkeområde

Foreslått virkeområde for loven er en videreføring av gjeldende rett etter yrkesskedeforsikringsloven på linje med det ansvar SPK har i dag. SPK har ingen kommentarer til forslaget.

3.3 Kapittel 3 Personkretsen (de persongrupper som loven gjelder for)

Kapittel 3 gir regler om hvilke persongrupper loven gjelder for. Arbeidstaker er det sentrale rettighetssubjekt i loven.

Ad § 3-1

Innholdet i selve arbeidstakerbegrepet i første ledd svarer til arbeidstakerbegrepet i yrkesskedeforsikringsloven § 2 bokstav b.

Folketrygdloven § 13-9 første ledd omhandler i bokstav a) til d) ulike persongrupper som anses yrkesskadedekket. Typisk personer som utfører branntjeneste, redningstjeneste eller lignende. Yrkesskedeforsikringsloven § 2 b) nevner ingen slike grupper eksplisitt, men har en generell formulering om "andre under pålagt tjeneste for det offentlige".

Dersom gruppene som omfattes av folketrygdloven § 13-9 bokstav a) og b) skal være dekket av arbeidsskedeforsikringsloven, bør dette etter SPKs mening komme klarere fram av lovteksten.

Yrkesskadeutvalget legger til grunn at de grupper som omfattes av folketrygdloven § 13-9 første ledd bokstav a) er omfattet av den nevnte formuleringen i yrkesskadeforsikringsloven § 2 b. Utvalget mener videre at sterke hensyn taler for at også de som omfattes av folketrygdloven § 13-9 første ledd bokstav b) har samme vern.

Utvalget konkluderer med at gruppene i folketrygdloven § 13-9 første ledd bokstav a) og b) anses omfattet av yrkesskadeforsikringsloven § 2 bokstav b), og bør omfattes av lov om arbeidsskadeforsikring.

Bestemmelsen i folketrygdloven § 13-9 bokstav c) videreføres etter forslaget ikke, men innholdet i bokstav d) blir videreført i en egen bestemmelse i arbeidsskadeforsikringsloven § 3-5.

Folketrygdloven er gjennomgående mer informativ enn yrkesskadeforsikringsloven hva gjelder personkretsen som omfattes av lovens rettigheter. Utvalget har derfor stort sett valgt å videreføre lovteksten i folketrygdloven. Folketrygdloven § 13-9 første ledd bokstav a) og b) er imidlertid ikke tatt inn i lovforslaget, selv om det altså konkluderes med at disse gruppene bør være forsikret. De antas imidlertid uansett omfattet av yrkesskadeforsikringsloven § 2 bokstav b). Begrepet "andre under pålagt tjeneste for det offentlige" i yrkesskadeforsikringsloven § 2 b) er imidlertid heller ikke tatt inn i lovforslaget.

Dersom disse persongruppene dekkes av lovforslaget slik det er utformet, må de anses omfattet av arbeidstakerbegrepet i forslaget § 3-1. Særlig fordi man særskilt har nevnt mange persongrupper som langt mer naturlig kommer inn under arbeidstakerbegrepet enn personer som utfører redningstjeneste og så videre. Under behandlingen av denne persongruppen i utredningens kapittel 10 sier også utvalget at folketrygdloven § 13-9 gir yrkesskadedekning for persongrupper som ikke er arbeidstakere eller naturlig å likestille med slike. Alternativt at andre persongrupper "under pålagt tjenestegjøring av det offentlige" som ikke omfattes av forslaget §§ 3-2 til 3-4 anses dekket av forslaget § 3-5 – heltedåd bestemmelsen.

Ad § 3-5

Utkastet inneholder regler om arbeidsskadedekning for personer som søker å redde liv m.m. Selv om omfanget av krav etter denne bestemmelsen ikke anses for omfattende stiller SPK seg positiv til å overta behandling også for denne gruppen.

Under henvisning til at administrasjon av yrkesskadeordningen på statlig sektor i dag ligger i SPK må en samlet administrasjon av alle grupper som omfattes av statens ansvar være hensiktsmessig. Det vil sikre en enhetlig praksis, og forenkle arbeidet for brukerne/skadelidte som da vil ha en etat å forholde seg til ved alle krav etter loven.

3.4 Kapittel 4 Arbeidsskadeforsikring

Ad § 4-1 andre ledd

"Staten er unntatt forsikringsplikten." Forslagets § 4-1 andre ledd er en videreføring av gjeldende rett etter yrkesskadeforsikringsloven. Staten er selvassurandør.

"Arbeidstakere i staten kan kreve erstatning for arbeidsskade direkte fra staten." I praksis vil det si av SPK. Unntaket fra forsikringsplikten i første punktum skal ikke ha betydning for de ansattes stilling. Disse har samme rettigheter som andre arbeidstakere. Forskjellen ligger i at de må kreve erstatning direkte fra staten, og ikke av et forsikringsselskap. SPK administrerer

yrkesskadedekningen i statlig sektor. Dagens yrkesskadeordning på statlig sektor administreres på lik linje med de private forsikringsselskapene.

Andre ledd *tredje punktum* bestemmer at de personer som søker å redde liv m.m., jf utkastet til § 3-5, må kreve erstatning fra staten. SPK stiller seg positiv til at dette behandlingsansvaret legges til SPK.

3.5 Kapittel 5 Vilkår for rett til erstatning

Ad § 5-3

Forslaget § 5-3 inneholder vilkårene for hva som skal regnes som arbeidssykdom i lovens forstand, og svarer til folketrygdlovens angivelse av yrkessykdom i § 13-4.

SPK støtter flertallets forslag når det gjelder ordlyden til presumpsjonsregelen, og praktiseringen av bestemmelsen slik det er redegjort for i særmerknadene i utredningens kapittel 19.

SPK forstår bestemmelsen dit hen at § 5-3 andre ledd innebære at arbeidstaker har bevisbyrden og bevisføringsplikten i forhold til at han eller hun har sykdom som er «forenlig med en sykdom som omfattes av forskriften om arbeidssykdom». Bruken av begrepet «sykdom» klargjør at *symptomer* ikke er tilstrekkelig, med mindre symptomene samlet kan anerkjennes som sykdom ut fra moderne sykdomsklassifikasjon (nosologi). Der arbeidstakeren bare har subjektive symptomer, men der disse eksempelvis samsvarer med det som erfaringsvis rapporteres ved løsemiddelskader, er kravet til «sykdom» i andre ledd oppfylt. Det er ikke nødvendig at det foreligger objektivisert sykdom i form av nevropsykologisk påvist hjerneskade (encefalopati). På den annen side vil mer uklare og diffuse syndromer bestående av en mengde uspesifikke symptomer fra en rekke av kroppens organer, som «inneklimasyndrom», «elektrisitetsallergi», «kjemisk overfølsomhetssyndrom» osv., ikke anses som «sykdom» etter andre ledd. SPK mener at det her forutsettes at skadelidte har medisinsk dokumentasjon på sine plager/sykdom.

Videre anser SPK at arbeidstaker etter andre ledd også har bevisbyrden og bevisføringsplikten i forhold til at han eller hun har vært utsatt for en type yrkeseksponering med skadeevne som omfattes av arbeidssykdomsforskriften. Med eksponering med «skadeevne» er det tilstrekkelig at den skadelige påvirkningen er et så vidt vesentlig element at det er mulig å tillegge den ansvar. Det er ikke et vilkår at påvirkningen er hovedårsak til sykdommen.

Dersom arbeidstakeren har oppfylt vilkårene som er beskrevet i avsnittene foran, skal sykdommen anses påført i arbeid på arbeidsstedet i arbeidstiden, med mindre forsikringsgiver kan bevise at dette åpenbart ikke er tilfelle. Den strenge omvendte bevisbyrden går her over på forsikringsgiver. I uttrykket «åpenbart» ligger at en annen årsak enn skadelig eksponering på arbeidsstedet må ha en betydelig sannsynlighetsovervekt for forsikringsgivers ansvar bortfaller.

SPK mener at forslaget tredje ledd er i tråd med gjeldende rett etter loven om yrkesskedeforsikring. Vilkårene i folketrygdloven § 13-4 andre ledd bokstav a til c (karakteristisk sykdomsbilde, eksponeringsomfang mv.) skal ikke gjelde som betingelser etter andre ledd. Men disse kriteriene kan etter tredje ledd inngå som momenter ved bevisbedømmelsen i andre ledd. I dette ligger at forsikringsgiver nærmere vil vurdere kriteriene. Dersom arbeidstaker for eksempel har subjektive symptomer forenlig med

løsemiddelskade, vil forsikringsgiver åpenbart oppfylle den omvendte bevisbyrden, dersom eksponeringen for løsemidler fra arbeidsmiljøet er for liten til å forårsake slik sykdom (bokstav b). Det vil si der yrkeseksponeringen er et lite vesentlig element i skadebildet.

Ad § 5-3 femte ledd - sikkerhetsventilen

SPK forstår bestemmelsen slik at den er en videreføring av gjeldende rett etter yrkesskedeforsikringsloven.

SPK mener at hensikten med «sikkerhetsventilen» er å motvirke risikoen for at arbeidstaker ikke får godkjent sykdom som er forårsaket av skadelig eksponering på arbeidsplassen, fordi sykdommen ennå ikke er omfattet av arbeidssykdomsforordningen. Bestemmelsen gjelder bare for de «typiske» arbeidssykdommene.

3.6 Kapittel 6 Utmåling av erstatning for tap som omfattes av loven

Det er særfordelene ved yrkesskade etter folketrygdloven kapittel 13 og erstatningspostene etter yrkesskedeforsikringsloven som skal overføres til den nye arbeidsskedeforsikringen.

Skadelidte vil fortsatt ha krav på de ordinære ytelsene fra folketrygden. SPK kan ikke se at det medfører vesentlige problemer at ytelsene samordnes. Det er en forutsetning at ytelsene etter lov om arbeidsskedeforsikring skal svare til den samlede erstatningen etter dagens regler i folketrygdloven kapittel 13 og yrkesskedeforsikringsloven.

Kapittelet om utmåling av erstatning etter arbeidsskedeforsikringsloven er i prinsippet en videreføring av gjeldende rett etter yrkesskedeforsikringsloven.

SPK mener at det som en følge av at arbeidsskedeforsikring skal være en forsikringsbasert ordning, er riktig at systemet man har i erstatningsretten med engangsutbetaling av menerstatning, erstatning for framtidige utgifter og erstatning for framtidig inntektstap, mens de øvrige postene utbetales løpende, videreføres. SPK støtter derfor utvalgets forslag om å viderefører den praksis man i dag har i yrkesskedeforsikringen.

SPK støtter videre forslaget fra utvalgets flertall om en videreføring av standardisert erstatning for erstatningspostene framtidige utgifter, framtidig inntektstap og menerstatning.

Når det gjelder standardisert erstatning for framtidig inntektstap, viser vi til våre merknader under punkt 2.3.

Ad § 6-5 Egenandel for arbeidsgiver

SPK viser til merknadene under punkt 2.5 ovenfor.

3.7 Kapittel 7 Alminnelige regler om saksbehandlingen

Ad § 7-7

I § 7-7 andre ledd er det foreslått regler om forsikringsselskapenes plikt til å gi opplysninger om klageadgang, frister osv. Et slikt generelt informasjonsskriv om klageadgangen er vanlig i trygdeetaten idag, mens forsikringsselskapene har ulik praksis vedrørende opplysning om klageadgang etc. SPK anbefaler at det utarbeides et standard skjema hvor disse opplysningene fremkommer til bruk i alle saker vedrørende arbeidsskedeforsikring, uavhengig av hvilket forsikringsselskap som behandler saken.

3.8 Kapittel 8 Arbeidsskadeforsikringsnemnda

Ad § 8-9

Dersom et nytt klageorgan skal finansieres gjennom forsikringspremien, mener SPK at det må avklares nærmere hvilke kriterier og prinsipper som skal legges til grunn for beregningen av dette premieelementet.

3.9 Kapittel 9 Ikrafttreden og overgangsbestemmelser

Ad § 9-3 nr. 3

SPK støtter forslaget om at nåværende ordning med refusjon til folketrygden blir beholdt, men med en redusert prosentsats. Bruk av prosentsats ved beregning av RTV-avgiften er en ordning som er enkel å administrere for forsikringsgiver, samtidig som den kan ha en skadeforebyggende effekt i forhold til arbeidsgivers HMS-arbeid i bedriften .

Ad § 9-3

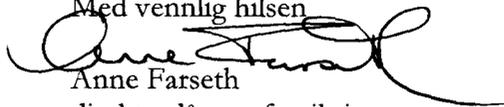
SPK tar til etterretning at studenter og høyskoleelever ikke lenger vil omfattes av folketrygdlovens særregler om yrkesskade, idet kapittel 13 i sin helhet foreslås opphevet og studenter og skoleelever ikke anses omfattet av arbeidsskadeforsikringslovens personkrets.

Staten foreslås som selvassurandør for denne gruppen, og det uttales at staten selv må bestemme om erstatningsoppgjørene skal behandles i et eget oppgjørskontor. Utvalget har ikke tatt stilling til hvem som skal administrere en eventuell ulykkesforsikring eller hvilket nivå en slik forsikringsdekning skal ha.

SPK mener det må skje en samlet behandling av denne type saker for å sikre enhetlig praksis og erstatningsnivå. Det er viktig at det legges føringer for at alle høyskoleelever og studenter sikres samme forsikringsdekning, og at dekningen ikke varierer avhengig av lærested. SPK forstår utvalget dit hen at utvalget anser at administrasjon av denne type forsikringsdekning bør skje samlet.

Utvalget har ikke nærmere presisert hvor det er naturlig å plassere en slik forsikringsplikt for staten. SPK antar at yrkesskadeutvalget med henvisning til Ryssdal-utvalgets utredning om universitets- og høyskolesektoren mener det vil være naturlig å plassere forsikringsplikten i universitets- og høyskoleloven § 44.

Med vennlig hilsen

Anne Farseth
direktør lån og forsikring

Steffi Kierulf Prytz
rådgiver